

dere i Retning af at skaffe Indtægter, i nogen Grad vilde følge den samme Vej, som Forslaget var slaaet ind paa. Det Forslag, som forelægges i Dag, bygger paa de samme Principper som Forslaget i Fjor, og jeg kan følgelig anbefale det til Vedtagelse, saa meget mere, som det forekommer mig, at den Lov, som nu har virket siden 7. Maj i Fjor, har virket særdeles tilfredsstillende og heller ikke givet Anledning til megen Utilfredshed. Skatte-love kan jo vække mere eller mindre Tilfredshed, men med deene synes der at have været almindelig Tilfredshed — naar undtages ganske enkelte Personer. Man lovgiver imidlertid ikke for at tilfredsstille enkelte Personer, og det forekommer mig derfor, at det i Almindelighed er slaaet fast, at hvis man skal skaffe flere Penge, maa man gaa videre ad den Vej, der er slaaet ind paa i Fjor, og som man er ved at fortsætte ad i Aar.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (Neergaard), tog i Fjor varmt til Orde for at ændre Grænsen for Skattepligten, idet Regeringsforslaget gik ud paa at sætte Grænsen ved 15,000 Kr., medens Ordføreren for Venstre satte megen Pris paa at faa Grænsen flyttet ned til 5—6,000. Det skete ikke i Fjor, men det er sket ved Lovforslaget i Aar, og derved faar altsaa Venstre sit Ønske opfyldt og kan formentlig med saa meget større Lethed slutte sig til det foreliggende Forslag. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at denne Nedsættelse af Grænsen netop i Aar maaske kan have en vis Indvirkning bl. a. paa bedre stillede Landbrugere. Vi har set af Landsoverskatteraadets Udtalelser, at man formener, at Landmændene har været noget ængstelige for at sætte deres Indtægter til den fulde Højde, og navnlig har der maattet skrives kraftig ind, hvor der ikke er benyttet Selvangivelse. Man har hørt sige, at man kunde vente en Forhøjelse i den Anledning paa op imod 100 pCt. Hvis dertil saa skal lægges den rigelige Kornhøst, vi har haft i Aar, og de meget stærke Krigspriser, der har været paa Landbrugsprodukter, vil jeg næsten tro, at mange, som ikke aner, at de vil komme ind under denne Lov, vil blive overrasket med at komme ind derunder. Som sagt, i Fjor blev det fremholdt meget stærkt fra Venstres Side, at man ønskede at gaa længere ned, og dette Ønske har Regeringen altsaa i Aar imødekommet, og herimod skal der ikke fra min eller mit Partis Side blive rejst nogen Modstand.

Da der nu i det hele ikke er fremsat større Indvendinger imod Lovforslaget, i alt Fald i Sammenligning med, hvad Tilfældet var i Fjor, kan jeg indskrænke mig til at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Moesgaard-Kjeldsen: Efter de faldne Udtalelser at dømme maa man tro, at dette Lovforslag vil faa en forholdsvis let Gang gennem Tinget. Det forekommer ogsaa mig, at Finansministeren har været særdeles heldig med Udarbejdelsen af Forslag til Ændring i den overordentlige Merindtægtsskat, som blev vedtaget i Fjor. Jeg vil gerne først understrege den højtærede Ministers Ord ved Fremsættelsen, at vi burde herefter fastslaa Betegnelsen Merindtægtsskat for den Skat, vi her er i Færd med at udskrive. Det er i Aar fuldt berettiget, idet Forslaget har forladt Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 3 om, at der kan gives Skatteyderne Adgang til for Finansministeren at belyse, at ingen Del af den Indkomst, der lægges til Grund ved Ansættelsen til Merindtægtsskat, skyldes Fortjeneste, der kan antages at hidrøre fra de ved Krigen i Europa skabte Forhold. Hvis det lykkes Skatteyderen paa fyldestgørende Maade at godtgøre, at det forholder sig saaledes, bliver han, som bekendt, nu fri for Merindtægtsskatten. Denne Bestemmelse blev indsat i Fjor i Udvalget, jeg kan godt sige til Dels mod Ministerens og mod flere Udvalgsmedlemmers Ønske, men af de Oplysninger, som den højtærede Minister gav ved Lovforslagets Fremsættelse i Aar, fremgaar det, at Erfaringerne har vist, at det har voldet store Vanskeligheder at træffe Afgørelse i Tvivlstilfælde, i alt Fald med salomonisk Visdom, og i Betragtning af, at det Antal skattepligtige, som efter Forslaget i Aar vil komme ind under Lovens Bestemmelser, vil blive mangedoblet i Sammenligning med det Antal, som kom ind under den i Fjor, kan jeg forstaa, at det rent praktisk vil være nødvendigt at forlade denne Bestemmelse i § 3, som vi fra vor Side altid har været imod. Men jeg skønner ogsaa, at de Indvendinger, som det ærede Medlem fra Æbeltoft gjorde gældende i Dag, er af en saa velvillig Beskaffenhed, at vi har Lov at formode, at vi paa dette Omraade kan faa Lov at følge Finansministeren.

Det ærede Medlem havde nogle Indvendinger at gøre mod Skatteskalaen, som den er udtrykt i § 2. Jeg maa sige, at naar man ser paa den Skala, som er afbildet i Lovforslaget, faar man Indtryk af,